

delse peget på, at der kunne være både lovtekniske og håndhævelsesmæssige vanskeligheder ved et maskeringsforbud.

Som bekendt lykkedes det regeringen i foråret 2000 at samle et stort flertal i Folketinget for lovforslaget om et maskeringsforbud.

Som det fremgik af lovforslagets bemærkninger, var det de seneste erfaringer, herunder urolighederne på Nørrebro i København og i landsbyen Torup ved Randers i november 1999, der havde givet Justitsministeriet anledning til at genoverveje spørgsmålet om et maskeringsforbud.

Som led heri drøftede Justitsministeriet med politiets ledelse og rigsadvokaten, om den eksisterende lovgivning gav politiet tilstrækkelige midler i indsatsen mod sådanne uroligheder. Under disse drøftelser tilkendegav politiet, at et maskeringsforbud i visse situationer kan være et nyttigt redskab i indsatsen mod urolighederne. Det er politiets vurdering, at et forbud vil give bedre mulighed for at forhindre, at uroligheder opstår, eller at de udvikler sig meget voldsomt. Selve det, at der anvendes maskering, kan være med til at forværre konfrontationen med politiet. I forlængelse af drøftelserne – og for at få et godt grundlag for endeligt at vurdere spørgsmålet – afleverede politiets ledelse som bekendt i december 1999 en redegørelse om et maskeringsforbud til Justitsministeriet, hvori der bl.a. er redegjort for, hvordan et maskeringsforbud kan håndhæves i praksis.

Spm. nr. S 387

Til justitsministeren (6/11 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren bekræfte, at regeringen først skærpede strafferammen for menneskesmugling og først indsatte deliktet i straffeloven, efter at Venstre i Folketinget havde fremsat forslag herom og regeringen havde udtalt sig mod forslaget?«

Begrundelse

Ministerens fremstilling i en artikel i Berlingske Tidende søndag den 5. november 2000 fremstår, som om skærpelsen skete på regeringens initiativ.

Svar (17/11 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er korrekt, at Venstre (og Det Konservative Folkeparti) den 1. april 1997 og 6. november 1997 fremsatte henholdsvis beslutningsforslag nr. B 111 og B 55, som indeholdt næsten identiske forslag om, at strafferammen for menneskesmugling skulle fastsættes til 4 år, og at straffebestemmelsen skulle overføres til straffeloven.

Den 17. april 1997 blev beslutningsforslag nr. B 111 1. behandlet i Folketinget, hvor det blev henvist til Retsudvalget. Der blev i den forbindelse henvist til, at jeg den 26. marts 1997 havde fremsat et ændringsforslag til lovforslag nr. L 98 om ændring af bl.a. retsplejeloven, hvorefter politiet som led i efterforskningen af sager om menneskesmugling kan foretage indgreb i meddelelshemmeligheden, ligesom Rigspolitiet allerede havde taget en række initiativer netop med henblik på at styrke indsatsen mod organiseret illegal indvandring og menneskesmugling.

Den 30. maj 1997 blev beslutningsforslaget forkastet af Folketinget.

Indenrigsministeren fremsatte den 17. december 1997 lovforslag nr. L 154 (som efterfølgende den 16. april 1998 pga. folketingsvalget i marts 1998 blev genfremsat i form af lovforslag nr. L 59), hvorefter det blev foreslået, at der blev indsat en ny bestemmelse i straffeloven (§ 125 a) om, at menneskesmugling under skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel i indtil 4 år. Den foreslåede bestemmelse skulle være en overbygning på den gældende straffebestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 3 (nu stk. 5), om menneskesmugling (med en strafferamme på fængsel i indtil 2 år). Lovforslaget blev den 26. juni 1998 vedtaget af Folketinget i form af lov nr. 473 af 1. juli 1998.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget (pkt. 7 i L 154 og pkt. 8 i L 59) er der som baggrund for forslaget bl.a. henvist til Danmarks deltagelse i en ministerkonference i oktober 1997 i Prag, i hvilken forbindelse der blev vedtaget en række anbefalinger om forebyggelse af ulovlig indvandring, herunder anbefalinger om harmonisering af lovgivningen til bekæmpelse af menneskesmugling. Det fremgår bl.a. af disse anbefalinger, at strafferammen for menneskesmugling under skærpende omstændigheder bør være på mindst 3 års fængsel.